

ШИТТ ПЕТРО ГЕНРІХОВИЧ

(1875 – 1950)

Відомий учений, професор, заслужений діяч науки РСФСР, лауреат Державної премії СРСР. Розробник методики біологічного обстеження садів

Народився 1 серпня 1875 р. в с. Кетриш (тодішня Бессарабія, нині Молдова). Помер 31 січня 1950 р., похований у Москві на Ваганьковському кладовищі.

У 1893 р. закінчив Пензенське училище садівництва. З 1899 р. – викладач в училищі садівництва м. Одеса, з 1908 р. – викладач у Богородицькому сільськогосподарському училищі, згодом завідує помологічним садом Варшавського університету. У 1908 р. закінчив Новоросійський університет (нині Одеський національний університет імені І.І.Мечникова), після чого тривалий час працював у садівничих господарствах Поділля, Криму, Курської і Воронезької губерній.

З 1911 р. викладає плодівництво в Уманському училищі садівництва й землеробства (тепер Уманський національний університет садівництва), де закладає зразковий сад і плодорозсадник, поліпшує паркові насадження та розгортає науково-дослідну роботу.

Він керував усіма галузями садівництва, розробив «Організаційний план плодового господарства Уманського Царицина саду», опублікував у 1913 р. перспективи його подальшого розвитку, зробив значний внесок у поліпшення навчальної роботи відділення садівництва. Він перший в Умані почав вивчення кореневої системи і фізіології живлення плодових дерев, закономірностей росту і циклічності онтогенетичного розвитку, підготував ряд робіт, які були надруковані в журналі "Наукове плодівництво". Трохи пізніше працює на Катеринославській сільськогосподарській дослідній станції.

У 1920 р. організовує кафедру плодівництва в МСХА, якою керує до кінця свого життя.

У 1930 р. П.Г.Шитт завідувач бюро обстежень створеного у Києві Всесоюзного дослідного інституту плодового і ягідного господарства (нині Інститут садівництва НААН). За його методикою біологічного обстеження садів вчені інституту М.М.Трюнер, Т.І.Тильний, В.П.Попов, В.Л.Симиренко, П.К.Урсуленко, М.П.Тарасенко, Д.Г.Виленьський, М.Ю.Гущин, А.С.Артюх та інші протягом 1930-1932 рр. провели комплексне економічне і ґрунтово-біологічне обстеження території на площі близько 300 тис.га в різних регіонах України та СРСР з метою виділення земельних масивів під сади і ягідники для ведення товарного садівництва.

Головні наукові праці: «Введение в агротехнику плодовоговодства» (1936), «Пловодство» (спільно з З.А.Метлицьким) (1940), «Биологические основы агротехники плодовоговодства» (1952), «Учение о росте и развитии плодовых и ягодных растений» (1968) та інші мають велике значення і в наш час.

Петро Генріхович вперше встановив закономірності росту і розвитку плодових рослин, розробив методику біологічного обстеження садів. Його наукові праці присвячені також вивченню сортів. Він встановив циклічність зміни скелетних і обростаючих гілок в кроні, ярусність гілок, морфологічний паралелізм у плодових і ягідних культур.

Лауреат Державної премії СРСР третього ступеню (1950 р.) за розробку передової агротехніки культури абрикоса, що значно підвищує врожайність цієї культури (помертно).

Нагороджений двома орденами «Знак Пошани», медаллю «За доблесний труд у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.».

Заслужений діяч науки РСФСР (1946 р).

***** Інформація з книги **Садівнича наука України: минуле, сьогодення, перспективи.** І.К.Омельченко, І.В.Гриник.- К.: "Преса України", Інститут садівництва НААН, 2012. - 528 с., іл.
[https://ru.wikipedia.org/wiki/Шитт, Пётр Генрихович](https://ru.wikipedia.org/wiki/Шитт,_Пётр_Генрихович)